

We Lwowie, dnia 20. października 1908.

Aleg 450

Sprawozdanie

komisji dla reform agrarnych o wniosku posła Skwarki i tow. w sprawie ubezpieczenia bydła i wniosku posła Skarbka i tow. w tej samej sprawie.

Wysoki Sejmie!

Przedmiot poruszony wnioskami posła Skwarki i posła Skarbka już w ubiegłej kadencji zajmował Wysoki Sejm. W roku 1907 c. k. galicyjskie Towarzystwo gospodarskie wniosło petycję o wprowadzenie ubezpieczenia bydła. Sprawa została przekazana komisji dla reform agrarnych, której wnioski Wysoki Sejm uchwalił raczył dnia 12. marca 1907.

Załatwiając oba powyższe wnioski komisya dla reform agrarnych powołać się musi na swoje już wspomniane sprawozdanie, a wnioski te uważać musi za jedno z licznych dowodów, że potrzeba ubezpieczenia bydła odczuwaną jest górażęo przez lud i jego zastępców.

W krajach austriackich, które posiadają już tę gałąź ubezpieczenia, rzecz **Aleg.** rozwija się korzystnie, o czem świadczą cyfry w dołączonej ./ tabelce.

Rzuciwszy tylko okiem na ten szereg liczb, spostrzegamy wielką różnicę wysokości premii za ubezpieczenie koni; pochodzi to stąd, że są one podzielone na grupy ryzyka, stosownie do niebezpieczeństwa, jakie sposób używania dotyczącego zwierzęcia dla zdrowia jego przedstawia; to też premie wahają się od 1·8% do 5·5%; przed oźrebieciem bywają ściągane premie dodatkowe wynoszące od 2½%—8%. Dalej zauważyć należy, że wszystkie powyższe premie składają się z premii zasadniczej i z premii dodatkowej za ryzyko spowodowane epizotjami, te ostatnie wynoszą od 0·1%—0·8%.

Uderzająco małą jest cyfra związków lokalnych w Morawach, co stąd pochodzi, że tamtejszy związek krajowy przyjmuje nietylko reasekurację ryzyk ubez-

pieczonych w stowarzyszeniach lokalnych, ale i bezpośrednio ubezpieczenia. Temu to właśnie urządzeniu przypisuje zakład krajowy zupełną stagnację w rozwoju.

Koszta komisyjne wynoszą 7·35%, wypłaconych odszkodowań, podczas gdy w Niższej Austrii tylko 2·76%.

Premie podniesiono o $\frac{1}{4}\%$ co bardzo wielu zniechęciło i do wystąpienia z organizacji skłoniło; mimo podniesionej premii w ubiegłym roku wydatków nie pokryto, aby oba końce związać, trzeba by znowu podnieść premię: w sekcji niemieckiej o 0·25%, a w sekcji czeskiej o 0·50%. Zakład chcąc tej przykłej ewentualności uniknąć, odniósł się do Wydziału krajowego a względnie Sejmu z prośbą podniesienia subwencji krajowej o 50.000 K.

Celem oparcia sprawy o silniejsze i zdrowsze podstawy pragnie zakład zmniejszać stopniowo ubezpieczenie bezpośrednie, a wpływać na liczniejsze zakładanie związków lokalnych, które łatwiej i taniej przeprowadzić mogą kontrolę, czy też właściciel z ubezpieczonymi sztukami należycie się obchodzi.

W krajach, które odrazu wstąpiły na drogę decentralizacji, rzecz przedstawia się o wiele korzystniej; z cyfr podanych w załączonej tabelce dochodzimy do wniosku, że w krajach austrjackich posiadających już ubezpieczenie bydła oparte na dobrowolnych związkach lokalnych pod patronatem zakładów krajowych, wzrosło ono w ostatnich 3 latach dwukrotnie. W niższej Austrii 29% bydła rogatego już ubezpieczono, a koni prawie 36%; w okręgu Manhardsberg procent ubezpieczonego bydła dochodzi do 58½, a koni do 55%.

Podobny wzrost ubezpieczenia bydła opartego na tym samym systemie widzimy i w krajach niemieckich. W Bawarii wartość ubezpieczona wynosiła już w roku 1898 41,000,000, w badeńskim 12,000,000, w pruskiej prowincji nadreńskiej 42,000,000; 20% bydła jest tam już ubezpieczonych. Według sprawozdania zakładu bawarskiego za rok 1907 wartość ubezpieczonych koni i bydła razem wynosi przeszło 136,000,000 M., a zatem w przeciągu lat 9-ciu potroiła się. Wysokość premii dla bydła rogatego waha się między 0·68% a 3½%; wynosi ona przeciętnie 1·40%, z czego połowę pobierają związki lokalne, a połowę zakład krajowy, ponieważ i odszkodowanie w tym stosunku wypłacają. Premie dla koni wahają się między 1·3% a 4%, przeciętnie wynoszą 2·7%. Państwo bawarskie dało 500,000 M. jednorazowo na założenie zakładu ubezpieczenia, prócz tego udziela roczną subwencyę, która do niedawna wynosiła tylko 40,000 M., a obecnie 100,000 M.

O dobroci systemu obranego przez wszystkie powyższe kraje najwymowniej świadczy niski procent podań o odszkodowanie odmownie załatwianych. W Bawarii w roku 1907 w dziale ubezpieczenia bydła rogatego na 10,418 żądań odszkodowania odmownie załatwiono tylko 84.

Zupełnie przeciwnie rzecz ta wygląda w prywatnych towarzystwach akcyjnych i na wzajemności opartych. Akcyjnych dziś już nie ma; o ile nam wiadomo ostatnie było poczdamskie, które zostało już zlikwidowane, natomiast istnieje cały szereg w państwie niemieckim towarzystw na wzajemności opartych, które operują dość znacznymi funduszami; suma przez nich ubezpieczonych wartości wynosi sto kilkadziesiąt milionów marek, jednak nie są one wierne swojej nazwie tj. zasadzie wzajemności, głównym ich celem — wysokie płace dla dyrektorów. Sławny ekonomista i polityk agrarny Buchenberger nazywa je „Bauerfängerei im grossen Stile“. Celem kaptowania członków oznaczają premie niskie, starając się za pomocą rozmaitych sztuczek uwolnić od wypłaty odszkodowania, niektóre wyliczają w statutach aż 25 rozmaitych powodów upoważniających do odrzucenia podania o odszkodowanie.

Podobne towarzystwa operujące w innych krajach i państwach w niczem nie są lepsze od niemieckich, co ich celem, najlepiej świadczy, że przeważna część premii używaną bywa na pokrycie kosztów administracji; wynoszą one w tych towarzystwach od 30—75% sumy przychodu.

Członek Rady rolniczej niemieckiej p. Langsdorf zebrał wszystkie dotyczące daty; poczem ułożono warunki, którym towarzystwa poddać się muszą, jeżeli chcą liczyć na poparcie Rady rolniczej. Tylko 13 towarzystw zgodziło się na nie.

Wszystko to okazało się niewystarczającym, to też Rada rolnicza oświadczyła się ponownie w roku 1900 za wprowadzeniem, a ewentualnie rozszerzeniem ubezpieczenia opartego na związkach lokalnych, a połączonych w zakłady prowincjonalne i państwowe i wezwała Rząd do zbierania dotyczących dat statystycznych.

W r. 1900 niemiecki parlament uchwalił ustawę o fałszowaniu środków pożywienia obejmującą i przepisy dotyczące mięsa. To dało podstawę do tworzenia ubezpieczenia od szkód połączonych z konfiskatą mięsa uznanego za nie przydatne do konsumpcji. Saksonia zaprowadziła ubezpieczenie przymusowe specjalnie przeciw powyższym szkodom, wychodząc z założenia, że prawdziwie skuteczną ustawa ta może być tylko wówczas, gdy tak rzeźnik jak i producent bydła nie będą narażeni na szkodę przez jej wykonanie. Unika się wówczas wszelkich sporów i przykrej często sytuacji weterynarza.

Wszystkie związki ubezpieczeń, o których wyżej wspomnieliśmy, tak austriackie jak i niemieckie ubezpieczają i przed szkodą połączoną z uznaniem mięsa za niezdatne do konsumpcji. Osobnych premii nie pobierają, wyżej podane obejmują już i to ryzyko.

Wszystkie z wyjątkiem zupełnie specjalnej asekuracji saskiej są dobrowolne. W badeńskim jest względny przymus zależny od uchwały członków gminy posiadających bydło, która zapaść musi większością dwu trzecich. Asekuracją bydła bezwzględnie obowiązkową posiadały niektóre prowincje Belgii, dziś tylko kantony szwajcarskie ZÜRICH i Fryburg. W ZÜRICHU w r. 1898 ubezpieczona wartość wynosiła 37,486.584 fr., premia tylko 0.6%, ale kanton dopłacił 247.313 fr.

Już w zeszłorocznem sprawozdaniu zwróciliśmy uwagę Wysokiego Sejmu na szczególne właściwości ubezpieczenia bydła, powiedzmy wogóle inwentarza żywego. Ryzyko zależy tu bardziej niż gdzieindziej od zachowania się właściciela i tych, którym pieczę nad zwierzęciem powierzono; ścisłą i dokładną musi być kontrola ich zachowania się, aby nie narażać ogółu na straty, a z drugiej strony uczciwy i porządny gospodarz musi być chroniony przed nieśluszną odmową wypłaty odszkodowania. Tu trzeba bardziej niż gdzieindziej znajomości stosunków lokalnych i dokładnej znajomości osób, czego spodziewać się można tylko po związkach lokalnych, które znowu dla koniecznego rozłożenia ryzyka na wielką ilość wypadków, muszą być oparte o zakład krajowy. Praktyka, historia wymownie dowiodły słuszności tej teorii. Z tych to powodów ponawiamy wniosek ten sam, który komisya agrarna postawiła roku zeszłego, a Wysoki Sejm uchwalił. Zauważyć musimy, że rzecz była dwukrotnie już traktowaną na posiedzeniach komisji krajowej rolniczej i że co do ewentualnego wyboru formy ubezpieczenia nie podnoszono głosów przeciw tu proponowanej.

Rzecz jest konieczną i pilną; interesowani są tu nietylko właściciele bydła, ale i ludność miejska, jako konsumenci mięsa. Bardzo trafnie zauważył poseł Skwarko, że w sumie wypadków na dorznięcie znacznie mniejszy procent u nas

wypada niż gdzieindziej, przy ubezpieczeniu stosunek ten zmieniłby się, a mięso jeszcze zupełnie zdrowe mogłoby być do konsumpcji użyte.

Jest rzeczą pilną zaopiekować się tą sprawą, ludność wiejska odczuwa bowiem potrzebę ubezpieczenia; już obecnie powstają u nas towarzystwa dla asekuracji bydła, które bez dostatecznych zasobów i bez dostatecznej opieki mimo dobrej woli założycieli łatwo ludność na stratę narazić mogą.

W Czechach, które dotąd ubezpieczenia bydła nie posiadają, postawiono w Sejmie wnioski, aby celem uczczenia jubileuszu Najjaśniejszego Pana przystąpić do tego dzieła. Kraj miałby dać 2,000.000 K. tytułem kapitału zakładowego, a prócz tego zobowiązać się do rocznych subwencji po 500.000 K.

Komisya dla reform agrarnych już w sprawozdaniu swoim podczas ubiegłej sesji sejmowej wykazała, że ubezpieczenie bydła wpłynie na podniesienie chowu i zmniejszenie śmiertelności. Wzywanie porady weterynarza, jak to już wówczas wyjaśniliśmy, musiałoby być obowiązującym, nie obeszłoby się tu bez pomocy kraju.

Z podobnego założenia wychodzi poseł Skarbek, albowiem §. 11. przedłożonego przez niego statutu dla krajowego zakładu ubezpieczenia bydła postanawia, że spółki mają dostarczać ubezpieczonym bezpłatnej porady weterynarskiej. W §. 32. al. d. mówi, że opłacone premie mają pokryć połowę honorarium weterynarza za udzielanie człokom porady; a wreszcie w §. 40., że zakład centralny biedniejszym spółkom ma udzielać zapomóg na koszt pomocy weterynarskiej. Żdaje się zachodzić tu pewna sprzeczność między §. 11, a dalszymi, w każdym razie rzecz nie jest jasną i dokładnie sformułowaną.

Podług sprawozdania krajowego związku bawarskiego, sekcji dla bydła rogatego za rok 1907 lokalne związki wypłaciły weterynarzom 135.595 marek, a suma ubezpieczona wynosiła 85,489.565 marek, jednak nie wszystkie związki przyjęły na siebie ciężar opłacania weterynarza, wskutek tego cyfry te nie dają dokładnego wyobrażenia o kosztach pomocy weterynarskiej. Zdając sobie sprawę z niechęci ludu naszego do wzywania pomocy weterynarskiej, sądzimy, że kraj nasz musiałby pod tym względem jeszcze dalej pójść niż Bawarya i państwo badeńskie, które pokrywa połowę kosztów. Sprawa ta wymaga dokładnego zastanowienia się i zbadania przybliżonego obliczenia możliwych kosztów, a komisya reform agrarnych potrzebnymi do tego materiałami nie rozporządza.

Projekt statutu przedłożony przez posła Skarbka i tow. już w §. 1. nasuwa pewne wątpliwości, mówiąc o przedmiocie ubezpieczenia, nie wspomina o szkodach wynikających z konfiskaty mięsa, które zostało uznane za niezdatne do konsumpcji, podczas gdy wszystkie podobne związki istniejące w krajach koronnych, i państwach niemieckich obejmują swoim ubezpieczeniem i wspomniane szkody. Co do innych szkód, których wartość bydła doznać może j. np. przy pożarze lub transporcie, nie sądzimy, aby należało je wciągnąć do zakresu działania tej organizacyi, to zadanie prywatne towarzystwa równie dobrze spełnić mogą, a i koło interesowanych jest inne. Przedłożony projekt stoi na tem samem stanowisku. Zastrzegamy się, że i pod tym względem nie przesadzamy o wyniku pracy Wydziału krajowego.

W §. 4., który wyszczególnia bydło rogate wykluczone z pod ubezpieczenia, nie wspomina o sztukach zakupionych na handel; podczas gdy w innych podobnych związkach ze względu na trudność kontroli, a łatwość nadużycia wszędzie bywają one wyłączone.

W §. 14. mówią pp. wnioskodawcy o zakładaniu odrębnych spółek ruskich i polskich, byłaby to u nas rzecz zupełnie nowa, dotąd niepraktykowana. Nasu-

wają się poważne wątpliwości czy taki podział ludu, zwłaszcza gdzie chodzi o sprawy czysto ekonomiczne, byłby rzeczą wskazaną?

W §. 33. jest mowa, że spółki gminne reasekurują się w krajowym zakładzie centralnym od wypadku deficytu. Zadaniem organizacji lokalnych, które są podstawą wspomnianego projektu, jest, jak wyjaśniliśmy to już wyżej, ułatwienie kontroli, zainteresowanie ubezpieczonych w dobrem prowadzeniu przedsiębiorstwa. Przepis §. 33. wszystko to unicestwiłby; gdyby spółki były reasekurowane przeciw możliwemu deficytowi, członkowie ich nie mieliby już pobudki ekonomicznej w czuwaniu nad ścisłym przestrzeganiem przepisów. Jest to zarzut, który się sam nasuwa, a wspomnieć należy, że przed taką metodą reasekuracji przestrzega „Union centrale des Syndicats des Agriculteurs de France“ w swoim podręczniku dla związków ubezpieczeń wydanym pod tytułem „Caisse d'assurance mutuelle contre la Mortalité du Bétail“. Wszystkie podobne związki w krajach koronnych i w Niemczech reasekurują się w zakładach centralnych w ten sposób, iż odstępują mu część premii a on natomiast obejmuje w odpowiednim stosunku obowiązek wypłacania części odszkodowania.

Przedłożony nam projekt opiera się na związkach lokalnych (gminnych), które mają wybierać własny zarząd, a więc posiadać autonomię znacznie szerszą od podobnych organizacji w innych krajach Monarchii austriackiej; tam bowiem związki lokalne wybierają tylko oceniciele, podczas gdy naczelnika spółki lokalnej mianuje zakład krajowy. Dużo przemawia za drogą obroną przez pp. wnioskodawców, gdy jednak odchodzi ona od dotychczasowej praktyki, wymaga tem bardziej dokładnego zbadania; nasuwa się wątpliwość, czy też we wszystkich okolicach kraju naszego, po gminach wiejskich między członkami spółek znajdują się chętni i odpowiednio uzdolnieni do sprawowania obowiązków zarządu. Nasuwa się pytanie, czy nie byłoby praktyczniej stworzyć zarządy powiatowe łączące związki lokalne, któreby tylko własnych oceniciele wybierały. Na czele całej organizacji, jako patronat kontrolujący i opiekujący się, a zarazem jako zakład reasekuracyjny stałby zakład krajowy.

Przedłożony nam projekt różni się we wielu kierunkach od wszystkich znanych nam podobnych organizacji, jak również od wzorowego statutu opracowanego przez Ministerstwo spraw wewnętrznych, zawiera on bezsprzecznie dużo cennych wskazówek — jest cennym nabytkiem do dalszej pracy nad dotyczącą organizacją. Chcąc rzecz oprzeć na silnych podstawach, aby nadzieje pokładane w proponowanej organizacji nie zawiodły, sądzimy, iż należy mieć do dyspozycji obszerniejszy materiał. Należałoby dokładnie zbadać podobne organizacje już istniejące; a celem urobienia sobie obrazu o kosztach, z którymi w kraju naszym ubezpieczenie byłaby byłoby połączone, trzeba mieć koniecznie pewną podstawę statystyczną, ponieważ, jak wiemy, daty statystyczne o śmiertelności zwierząt są bardzo niepewne, wobec tego zachodzi pytanie, czy nie należałoby wybrać pewną ilość gmin typowych i w tych poszczególnych gminach dotyczące stosunki jak najdokładniej zbadać.

Temu wszystkiemu poddać może tylko władza administracyjna i wykonawcza, mająca do dyspozycji cały odpowiedni aparat urzędniczy, to też komisya reform agrarnych nie uważa za rzecz wskazaną przystępować do pracy merytorycznej nad przedłożonym projektem, ale raczej odesłać go do Wydziału krajowego.

Już w ubiegłej sesji sejmowej wyjaśniliśmy, że tak dla ulżenia związkom ubezpieczenia jak i dla dobra tych, którzy ubezpieczać się nie będą, jest rzeczą konieczną, aby ustawa weterynaryjno-policyjna lepiej zabezpieczała niż dotąd rol-

ników przed szkodami wyrządzanymi przez epizoty. Podobno rząd opracowuje projekt, zmierzający do tego celu, co z pełnem uznaniem podnosimy, spodziewając się, iż spełni on życzenie wyrażone w zeszłorocznym sprawozdaniu komisji agrarnej. Do słów tam wypowiedzianych dodać musimy, że w Wielkiem Księstwie Heskim wybijane bywają świnie dotknięte różą węglikową, lub o nią podejrzone; jest to zaraza wyrządzająca w kraju naszym największe szkody; byłoby wskazane, aby c. k. Rząd zastanowił się nad sposobami, któreby ochroniły ludność wiejską przed tą plagą, szkody jej wynagradzając.

Sprawozdanie za rok 1907 morawskiego zakładu dla ubezpieczenia bydła utwierdza nas w przekonaniu, iż ustawa weterenaryjno-policyjna zmienioną być musi; jako jeden z głównych powodów niekorzystnego wyniku finansowego podaje sprawozdanie szkody zrządzone przez zarazę węglikową i wściekliczną.

Komisya dla reform agrarnych wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd, aby opracował zmiany dotychczasowych ustaw weterynaryjnych w tym kierunku, iżby zabezpieczono rolników przed szkodami wyrządzanymi przez zarazy.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w najbliższej sesyi niezawodnie przedłożył Sejmowi projekt ustawy o ubezpieczeniu bydła rogatego, które opierać się będzie na dobrowolnych związkach lokalnych pod patronatem zakładu krajowego.

Petycję „Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od utraty żywego inwentarza w powiecie gródeckim“ o subwencyę na cele tego towarzystwa odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Przewodniczący:
Sękowski.

Sprawozdawca:
Paygert.

Nazwa kraju koronnego	Rok	Ilość członków	Ilość sztuk		Wartość		Suma wpłaconych premii		Procentowa wysokość premii od wartości		Ilość związków dla		Subwencje krajowe dla ubezpieczenia	
			bydła rogatego	koni	bydła rogatego	koni	bydła rogatego	koni	bydła rogatego	koni	bydła rogatego	koni	bydła rogatego	koni
Niższa Austria	1904	62.437	148.151	40.180	37,220.290	20,215.010	485.360	546.675	1·1‰-1·8‰	2·6‰-8‰	808	675	160.850	113.095
	1907	73.526	171.922	50.696	51,089.580	29,208.580	720.678	760.798	1·1‰-1·8‰	2·6‰-8‰	900	760	182.159	127.817
Wyższa Austria	1904	1.049	3.743	—	818.580	—	10.695	—	1·3‰	—	33	—	13.675	—
	1907	4.268	7.565	2.707	1,944.295	1,606.680	27.438	48.237	1·3‰	?	60	79	13.509	28.729
Karyntya	1905	2.617	13.619	—	2,953.110	—	33.414	—	1·25‰-1·55‰	—	102	—	18.969	—
	1906	3.775	20.475	—	4,644.110	—	60.588	—	1·25‰-1·55‰	—	109	—	21.157	—
	1907	4.376	21.634	—	5,118.910	—	69.110	—	1·25‰-1·55‰	—	120	—	26.388	—
Morawy	1905	30.670	68.120	7.671	20,063.920	3,715.740	253.287	82.716	1·35‰-2·05‰	1·8‰-14‰	R a z e m		37	100.000
	1907	30.579	68.593	7.825	21,982.900	4,070.220	289.860	98.432	1·60‰-2·30‰	1·8‰-14‰			51	100.000

Date	Particulars	Debit	Credit	Balance
1874 Jan 1	Balance forward			100.00
1874 Jan 15	Received from A. B.	50.00		150.00
1874 Jan 20	Received from C. D.	25.00		175.00
1874 Jan 25	Received from E. F.	25.00		200.00
1874 Feb 1	Received from G. H.	50.00		250.00
1874 Feb 15	Received from I. J.	50.00		300.00
1874 Feb 20	Received from K. L.	50.00		350.00
1874 Feb 25	Received from M. N.	50.00		400.00
1874 Mar 1	Received from O. P.	50.00		450.00
1874 Mar 15	Received from Q. R.	50.00		500.00
1874 Mar 20	Received from S. T.	50.00		550.00
1874 Mar 25	Received from U. V.	50.00		600.00
1874 Apr 1	Received from W. X.	50.00		650.00
1874 Apr 15	Received from Y. Z.	50.00		700.00
1874 Apr 20	Received from AA. BB.	50.00		750.00
1874 Apr 25	Received from CC. DD.	50.00		800.00
1874 May 1	Received from EE. FF.	50.00		850.00
1874 May 15	Received from GG. HH.	50.00		900.00
1874 May 20	Received from II. JJ.	50.00		950.00
1874 May 25	Received from KK. LL.	50.00		1000.00
1874 Jun 1	Received from MM. NN.	50.00		1050.00
1874 Jun 15	Received from OO. PP.	50.00		1100.00
1874 Jun 20	Received from QQ. RR.	50.00		1150.00
1874 Jun 25	Received from SS. TT.	50.00		1200.00
1874 Jul 1	Received from UU. VV.	50.00		1250.00
1874 Jul 15	Received from WW. XX.	50.00		1300.00
1874 Jul 20	Received from YY. ZZ.	50.00		1350.00
1874 Jul 25	Received from AA. BB.	50.00		1400.00
1874 Aug 1	Received from CC. DD.	50.00		1450.00
1874 Aug 15	Received from EE. FF.	50.00		1500.00
1874 Aug 20	Received from GG. HH.	50.00		1550.00
1874 Aug 25	Received from II. JJ.	50.00		1600.00
1874 Sep 1	Received from KK. LL.	50.00		1650.00
1874 Sep 15	Received from MM. NN.	50.00		1700.00
1874 Sep 20	Received from OO. PP.	50.00		1750.00
1874 Sep 25	Received from QQ. RR.	50.00		1800.00
1874 Oct 1	Received from SS. TT.	50.00		1850.00
1874 Oct 15	Received from UU. VV.	50.00		1900.00
1874 Oct 20	Received from WW. XX.	50.00		1950.00
1874 Oct 25	Received from YY. ZZ.	50.00		2000.00
1874 Nov 1	Received from AA. BB.	50.00		2050.00
1874 Nov 15	Received from CC. DD.	50.00		2100.00
1874 Nov 20	Received from EE. FF.	50.00		2150.00
1874 Nov 25	Received from GG. HH.	50.00		2200.00
1874 Dec 1	Received from II. JJ.	50.00		2250.00
1874 Dec 15	Received from KK. LL.	50.00		2300.00
1874 Dec 20	Received from MM. NN.	50.00		2350.00
1874 Dec 25	Received from OO. PP.	50.00		2400.00
1874 Dec 31	Balance forward			2400.00